

مدیران "ستاره" هم مهاردنی هستند!

شاید اسامی تیم‌ها بیشترین اهمیت را برای هواداران فوتبال داشته باشد، اما آنها معمولاً از اینکه یکی از بازیکنان تیم شان هم جایزه‌ای انفرادی ببرد خوشحال می‌شوند.

ناشران هم کم پیش می‌آید اعتراض کنند که چرا نویسنده شان جایزه بوکر یا نوبل را برده است. در این صورت، سهامداران یک شرکت از اینکه مدیر شرکت شان جایزه «مدیر سال» بیزینس ویک یا بهترین «مدیر عامل» فوربس را ببرد چه احساسی باید داشته باشند؟ تحقیق جدید دو اقتصاددان کالیفرنایی می‌گوید باید حال شان به هم بخورد. اقتصاددان‌ها از دیرباز نگران این مساله بوده‌اند که مدیران عامل از جایگاه شان برای کسب ثروت و موقعیت فردی به هزینه سهامداران سوءاستفاده کنند. سهامداران که اغلب بسیار جزء و پراکنده هستند، تقریباً کنترل ناچیزی بر اقدامات نهایی مدیرعامل‌هایشان دارند.

این امر پیامدهایی به دنبال دارد، مثلاً اینکه اقدامات انسان دوستانه و جامعه نواز شرکت‌ها ممکن است به پرستیژ مدیرعامل اضافه کند، اما هزینه‌اش از جیب سهامداران خواهد رفت. با مطالعه اقتصاد بود که من دریافتم مدیران شرکت‌ها ممکن است برای پروژه‌های ادغام بیش از اندازه رغبت نشان دهند، زیرا این ادغام‌ها اغلب برای شان ثروت و جایگاه بالاتری به همراه دارد و همچنین ممکن است ذخایری به شکل پرداخت‌های بازنشستگی دریافت کنند که معمولاً پیش از آن که کسی بخواهد معترض شان بشود کار از کار گذشته است.

اولریک المندایر و جفری تیت از دانشگاه UCLA به بررسی این موضوع پرداخته‌اند که اعطای جوایز چگونه موجب جابه‌جایی بیشتر توازن قدرت به سوی مدیران عامل می‌شود. محتمل هم به نظر می‌رسد؛ روشن شده است که مدیران برنده جایزه پس از کسب آن معمولاً دستمزد بالاتری می‌گیرند و کارآیی کمتری هم نشان می‌دهند.

بهترین مدیران معمولاً خوش شانس بوده‌اند و شانس چیزی است که به ندرت دوام می‌آورد. اگر جایزه فوربس به فردی می‌رسد که تنها چند تصمیم درخشان از سر شانس گرفته، جای تعجب نیست که خیلی زود هم موجبات ناامیدی همگان را فراهم بیاورد. با این حال المندایر و تیت کسانی که شانس برنده شدن بالایی داشته، اما برنده نشده‌اند را نیز زیر نظر گرفته‌اند. این بازنده‌های دقیقاً آخر، درست مثل برنده‌ها، معمولاً مدیران شرکت‌های بزرگ با بازدهی بالا هستند. آنها هم مثل برنده‌ها، احتمالاً در دوره‌های اخیر خوش شانس بوده‌اند. با این حال یافته‌ها نشان می‌دهد برای سه سال پیاپی پس از اعطای یک جایزه، سهام شرکت‌هایی که اینان مدیرشان بوده‌اند ۱۵ تا ۲۶ درصد از سهام شرکت مدیران برنده بالاتر قیمت خورده است؛ درحالی که دستمزد اینان به هیچ وجه مثل مدیران برنده جایزه بالا نرفته است.

همچنین برنده‌ها به نظر حواس پرت هم می‌شوند. المندایر و تیت به این نتیجه رسیده‌اند که مدیران برنده اغلب بیشتر به سراغ نوشتن کتاب یا پذیرش سمتی در یک شرکت دیگر می‌روند و از همه مهم‌تر؛ مدیران برنده تجهیزات گلف گران قیمت تری هم دارند! به طور خلاصه:

جایزه مدیران عامل برای سهامداران چیزی مثل طاعون سیاه است، اما پیش از آنکه به قصد کشتن آنها به دفاتر شرکت‌ها هجوم ببرید بهتر است یک چیز دیگر را هم بدانید. المندایر و تیت به این نتیجه رسیده‌اند که تقریباً تمام پیامدهای مضر جایزه بردن مدیر عامل را می‌توان توسط یک هیات مدیره قدرتمند درمان کرد. بله، حتی مدیرهای ستاره هم گاهی مهاردنی اند. /

جایزه مدیران عامل برای سهامداران چیزی مثل طاعون سیاه است، اما پیش از آنکه به قصد کشتن آنها به دفاتر شرکت‌ها هجوم ببرید بهتر است یک چیز دیگر را هم بدانید. ...